

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 87.094 van 9 mei 2000

A. 90.008/VIII-1700

In zake : **HALLEUX** Laurent,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Dominique DELANGRE en
Mr. Jean-Philippe RIVIERE, advocaten,
Rue César Despretz 26
7860 Lessen,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER, RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de op 6 maart 2000 door Laurent HALLEUX ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de op 10 december 1999 genomen beslissing waarbij de evaluatiecommissie voor de bevordering tot de graad van majoor (Algemene inspectie van de rijkswacht) heeft geoordeeld dat hij niet was geslaagd voor de examens bedoeld in artikel 21 van het koninklijk besluit van 30 december 1993 betreffende de bevordering tot de graad van majoor bij de rijkswacht;

Gezien het terzelfder tijd ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 7 april 2000 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 5 mei 2000;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DELANGRE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van mevr. FLABA, rijkswachtluitenant, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker is benoemd tot kapitein-commandant op 26 september 1999; dat hij op 19 december 1997, ervan op de hoogte is gebracht dat hij geslaagd was voor het taalexamen met het oog op de bevordering tot majoor; dat de evaluatiecommissie voor de bevordering tot de graad van rijkswachtmajoor op 26 november 1998 heeft besloten dat zijn wijze van dienstvervulling goed was en dat hij geschikt was om de betrekking van hoger officier te vervullen; dat hij op 1 februari 1999 een proeftijd heeft aangevat bij DGS/Data Services als adjunct-officier, onder begeleiding van luitenant-kolonel VANDENDRIESSCHE, tijdens welke verzoeker enerzijds de normale taken van de dienst behoorde te vervullen en anderzijds een bijzondere vormgevingsopdracht met betrekking tot de functionele analyse van de veiligheid van de informatiesystemen; dat luitenant-kolonel VANDENDRIESSCHE verzoeker na afloop van die proeftijd de beoordeling M+ heeft toegekend voor de criteria "persoonlijke kenmerken", "prestaties" en "werkvermogen" en M voor het criterium "beroepsbekwaamheid"; dat verzoeker vervolgens een schriftelijk examen heeft afgelegd en een mondeling examen voor de evaluatiecommissie; dat deze op 14 december 1999 heeft geoordeeld dat de vervulde vormgevingsopdracht belangrijke leemten vertoonde, de schriftelijke uiteenzetting inconsistenties bevatte en uit de mondelinge uiteenzetting een te beperkte beroepskennis en een te beperkt vermogen inzake aanpak en verbeeldingskracht waren gebleken; dat de genoemde commissie bij meerderheid van stemmen heeft besloten dat verzoeker niet was geslaagd voor de examens; dat

deze beslissing, die op 7 januari 2000 ter kennis is gebracht, de omstreden handeling vormt;

Overwegende dat verzoeker het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel die de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan veroorzaken, als volgt omschrijft :

" Er zij op gewezen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling voor verzoeker impliceert dat hij niet meer kan worden bevorderd tot de graad van majoor gedurende ten minste drie jaar : artikel 29 van het koninklijk besluit van 30 december 1993 bepaalt immers dat de kandidaat die niet slaagt voor de examens eerst mag verzoeken om een nieuwe inschrijving op de lijst van de kandidaten voor de graad van majoor ten vroegste drie jaar na zijn laatste inschrijving op die lijst, zodat het normale verloop van verzoekers beroepsloopbaan gedurende ten minste drie jaar is geblokkeerd;

Men kan er redelijkerwijze ook van uitgaan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling, de normale beroepsloopbaan van verzoeker heel zeker onherroepelijk zal vertragen met ten minste drie jaar en dus evident tijdverlies zal tot gevolg hebben dat per definitie niet kan worden ingehaald;

Gesteld dat verzoeker een annulatiearrest verkrijgt in het kader van de bodemprocedure die naar alle waarschijnlijkheid verscheidene jaren in beslag zal nemen, staat het niet vast dat verzoeker op dat tijdstip, inzake bevordering, nog aanspraak kan maken op dezelfde gunstige gelegenheden als die welke hem tot voordeel hadden kunnen strekken indien hij bevorderd was tot majoor na afloop van de examens van 1999 en die vrees is in dit geval des te ernstiger daar er sprake van is binnen zeer afzienbare tijd het statuut van de personeelsleden van de rijkswacht te herzien in het kader van de hervorming van de politie die thans gepland is; (in dat opzicht is het van belang te preciseren dat de hervorming van de politie op federaal niveau, in werking zal treden op 1 januari 2001 en dat de examens van 2000 de laatste zijn die worden georganiseerd in het kader van de huidige regeling - er is trouwens sprake van dat deze examens slechts over zes maanden zullen worden gespreid);

Het is aldus erg illusoir dat de wettelijkheid, in geval van vernietiging van de bestreden handeling, door de verwerende partij volledig kan worden hersteld;

In dat geval zou verzoeker het resultaat van het omvangrijke werk dat hij heeft verricht gedurende de negen maanden van zijn proeftijd en van de inspanningen die hij zich heeft moeten getroosten om een succesvolle proeftijd door te maken en om de daarop volgende examengedeelten tot een goed einde te brengen, volledig en definitief verliezen.

Die verschillende gegevens tonen aan dat er in het onderhavige geval een evident risico bestaat dat het door verzoeker op professioneel gebied geleden nadeel definitief en onherstelbaar wordt na afloop van de bodemprocedure (in dit verband kan men zich indenken hoe moeilijk het is om de vergoeding in te schatten van een nadeel zoals dat wat verzoeker zou kunnen ondervinden indien zijn vordering tot schorsing niet wordt ingewilligd);

Uit dat oogpunt is er dus een risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, aangezien de toekomst van verzoeker uit beroepsmatig oogpunt op onomkeerbare wijze kan worden belemmerd indien de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling niet wordt bevolen;

Een ander aspect van het ernstige nadeel dat verzoeker ondervindt als gevolg van de bestreden handeling ligt in de evidente twijfel die deze beslissing kan laten bestaan over verzoekers beroepsbekwaamheid en beroepsgeschiktheid, bij zijn collega's en zijn omgeving;

Het feit dat verzoeker als gevolg van de bestreden handeling afgewezen is - op een tijdstip dat de selectieprocedure voor de kandidaat-majors waarvan verzoeker deel uitmaakte ten einde liep - doet ernstig afbreuk aan zijn reputatie, zijn prestige en zijn gezag in een zo hiërarchisch opgebouwd en elitair beroepsmilieu als dat van de rijkswacht;

De weerklink van de insinuaties die de bestreden handeling onvermijdelijk heeft meegebracht in verzoekers beroepsmilieu, brengt hem een nadeel toe dat men objectief gezien kan bestempelen als ernstig en moeilijk te herstellen, zulks des te meer daar verzoeker zich thans materieel in de onmogelijkheid bevindt om met absolute zekerheid zijn collega's te bewijzen dat zulke insinuaties ongegrond zijn, terwijl zijn afwijzing het gevolg is van een administratieve beslissing waarvan de wettigheid ernstig in twijfel kan worden getrokken;

Ook hier hoeft het geen betoog dat geen enkele aspect van het door verzoeker geleden ernstige morele nadeel als gevolg van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling op geschikte wijze kan worden hersteld door een annulatiearrest dat waarschijnlijk slechts over verscheidene jaren zal worden gewezen - zo'n annulatiearrest zou hoe dan ook het ernstige morele nadeel dat verzoeker intussen zou hebben geleden niet tenietdoen";

Overwegende dat de afwijzing voor een examengedeelte inzake beroepsgeschiktheid dat, ten aanzien van verzoeker, slechts het voorlopige verlies van de mogelijkheid om te worden bevorderd meebrengt, in beginsel geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel oplevert; dat de verwerende partij, indien de omstreden handeling wordt vernietigd, rekening zal moeten houden met de gevolgen van het arrest wat het verdere verloop van verzoekers loopbaan betreft; dat het aangevoerde morele nadeel des te minder ernstig is daar de evaluatiecommissie de wijze van dienstvervulling van verzoeker gunstig heeft beoordeeld en hem geschikt heeft bevonden voor de uitoefening van de betrekking van hoger officier; dat het niet duidelijk is in welk opzicht het voordeel van de doorgemaakte proeftijd onherroepelijk zou zijn verloren; dat verzoeker ten slotte niet bewijst dat de hervorming van de politie hem zal verhinderen de graad van majoor of een gelijkwaardige graad te verkrijgen; dat zijn advocaat op de terechtzitting trouwens heeft toegegeven dat verzoeker in het nieuwe statuut waaronder hij zou kunnen vallen, de mogelijkheid zou hebben bevorderd te worden tot de graad van eerstaanwezend commissaris, welke graad gelijkwaardig is aan de graad van rijkswachtmajoor; dat in geen enkel opzicht is bewezen dat de toekomstige bevorderingsexamens, die nog moeten worden vastgesteld, een hogere moeilijkheidsgraad zouden hebben dan die van het examen dat het onderwerp is van het onderhavige beroep;

Overwegende dat niet is voldaan aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op negen mei tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.